

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 332

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 iulie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
258.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Comandor</i>	2	
264.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Steaua României</i> în grad de <i>Ofițer</i>	2	
275.	— Decret privind Ordinului <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Mare Ofițer</i>	3	
278.	— Decret privind numirea în funcție a unui adjunct al directorului Serviciului Român de Informații.....	3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 38 din 7 martie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 privind prețurile și tarifele produselor și serviciilor care se execută sau se prestează în țară în cadrul activităților cu caracter de monopol natural, al celor supuse prin lege unui regim special sau al regiilor autonome, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, aprobată prin Legea nr. 88/1999	4-6	Decizia nr. 52 din 21 martie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1998 privind privatizarea societăților comerciale din turism	7-9
		Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor alin. 25 ¹ al art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, dispoziții introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 1/1999, precum și a dispozițiilor alin. 26-28 ale aceluiași articol, modificate prin Legea nr. 148/1999 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998.....	10-11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		562. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat	12-16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Pentru Merit* în grad de *Comandor***

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. III și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă domnului prof. univ. Yves Jegouzo, fost președinte al Universității Sorbona din Paris, Ordinul *Pentru Merit* în grad de *Comandor*, pentru meritele sale deosebite în dezvoltarea și promovarea normelor de drept în domeniul urbanismului, al mediului și amenajării teritoriului, precum și pentru sprijinul acordat învățământului juridic românesc în calitate de cofondator al Colegiului de studii juridice franco-române la Universitatea din București.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU****În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția
României, contrasemnăm acest decret.****PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU**

București, 28 iunie 2000.
Nr. 258.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Steaua României* în grad de *Ofițer***

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. I și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă domnului Vasile T. Obreja art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/1998, Ordinul *Steaua României* în grad de *Ofițer*, prin aplicarea republicată.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU****În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția
României, contrasemnăm acest decret.****PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU**

București, 3 iulie 2000.
Nr. 264.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului *Pentru Merit* în grad de *Mare Ofițer*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. III și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Pentru Merit* în grad de *Mare Ofițer*, ca recunoaștere pentru sprijinul acordat României în dezvoltarea unei societăți democratice și prospere, pentru includerea ei în structurile euroatlantice:

— Excelenței sale domnului Michel Voisin, șeful delegației Republicii Franceze la Adunarea Parlamentară a O.S.C.E.;
— Excelenței sale doamnei Rita Süssmuth, șeful delegației Republicii Federale Germania la Adunarea Parlamentară a O.S.C.E.;

— Excelenței sale doamnei Mary Landrieu, Statele Unite ale Americii, senator, delegat în Comisia pentru Securitate și Cooperare în Europa;

— Excelenței sale domnului Christopher Smith, Statele Unite ale Americii, membru al Camerei Reprezentanților, președintele Comisiei pentru Securitate și Cooperare în Europa.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 5 iulie 2000.
Nr. 275.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind numirea în funcție a unui adjunct
al directorului Serviciului Român de Informații

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 24 alin. 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Mihail Nică se numește în funcția de adjunct al directorului Serviciului Român de Informații.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 10 iulie 2000.
Nr. 278.

CVISION
TECHNOLOGIES

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 38 din 7 martie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 privind prețurile și tarifele produselor și serviciilor care se execută sau se prestează în țară în cadrul activităților cu caracter de monopol natural, al celor supuse prin lege unui regim special sau al regiilor autonome, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, aprobată prin Legea nr. 88/1999

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 privind prețurile și tarifele produselor și serviciilor care se execută sau se prestează în țară în cadrul activităților cu caracter de monopol natural, al celor supuse prin lege unui regim special sau al regiilor autonome, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, aprobată prin Legea nr. 88/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Onetrans” — S.A. Onești în Dosarul nr. 3.333/1999 al Judecătoriai Onești, având ca părți pe autorul excepției și Inspectoratul de concurență al județului Bacău.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 februarie 2000 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 7 martie 2000.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 3.333/1999, **Judecătoria Onești a sesizat Curtea Constituțională** cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 88/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Onetrans” — S.A. Onești într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate de autorul excepției împotriva procesului-verbal de contravenție întocmit de Inspectoratul de concurență al județului Bacău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a susținut că prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998, care stabilesc sancțiuni contravenționale în cazul nerespectării art. 1 și 2 din ordonanță, contravin dispozițiilor art. 49 din Constituție, deoarece se restrânge în mod nejustificat exercițiul unor drepturi, și anume dreptul agentului economic de a-și stabili singur prețurile pentru prestarea serviciilor de transport. Prevederile criticate contravin, de

asemenea, și art. 134 alin. (1) din Constituție, Oficiul Concurenței încadrând în mod greșit activitatea de transport urban de călători cu autobuzul, în prevederile art. 1 și 2 din ordonanță, articole care se referă la tarifele produselor și serviciilor prestate în țară în cadrul activităților cu caracter de monopol natural, nu și la activitățile societăților comerciale cu capital privat. Se susține totodată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 era inaplicabilă la data sancționării autorului excepției de către Oficiul Concurenței, întrucât a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 2 aprilie 1998 și aprobată de Parlament prin Legea nr. 88 din 25 mai 1999, fiind promulgată de Președintele României prin Decretul nr. 170 din 21 mai 1999, anterior aprobării.

Autorul excepției mai arată că ordonanța este, de asemenea, neconstituțională atât timp cât Guvernul nu aplică Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale și Legea bugetului de stat pe anul 1999 nr. 36/1999, în sensul alocării și plății subvențiilor în compensare pentru ajustarea prețurilor și tarifulor la transportul urban de călători cu autobuzul, instituite pentru protecția socială a populației. Acest fapt a condus la înregistrarea unor pierderi importante în patrimoniul societății.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată a apreciat că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că reglementările criticate sunt constituționale pentru următoarele motive:

1. Critica privind aplicarea eronată a ordonanței de urgență de către Oficiul Concurenței, în raport cu statutul juridic al autorului excepției, nu are legătură cu problema constituționalității textului în cauză, fiind de competența instanțelor judecătorești.

2. În legătură cu încălcarea dispozițiilor art. 49 din Constituție se opinează că aceste reglementări nu sunt incidente în cauză. Textul constituțional face referire la resrângerea exercitării unor drepturi sau a unor libertăți prevăzute în titlul II cap. II din Constituție. Referitor la această problemă Curtea Constituțională a decis că drepturile și libertățile fundamentale sunt în folosul cetățenilor, și nu al persoanelor juridice, indiferent de forma lor de organizare. De aceea autorul excepției de neconstituționalitate, care este o societate comercială, nu poate invoca art. 49 din Constituție.

3. Art. 134 alin. (1) din Constituție stabilește într-adevăr caracterul de piață al economiei României. Această realitate constituțională nu poate face însă abstracție de obligația statului, prevăzută la art. 134 alin. (2) din Constituție, de a asigura protecția concurenței loiale, precum și protejarea intereselor naționale în activitatea economică. Or, obiectul de reglementare al ordonanței de urgență aparține tocmai acestor imperative constituționale, în condițiile în care categoriile de produse și servicii avute în vedere de actul normativ criticat exced, prin natura lor, mecanismului de funcționare a pieței libere, fiind destinate intereselor publice.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția este neîntemeiată pentru următoarele motive:

1. Art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 reglementează sancțiunea contravențională a agenților economici care nu au respectat art. 2, potrivit căruia ajustarea periodică a prețurilor și tarifelor produselor și serviciilor care se execută sau se prestează în țară, în cadrul activităților cu caracter de monopol natural, se realizează numai pe baza avizului Oficiului Concurenței, cu informarea prealabilă a Guvernului și, respectiv, a acelor agenți economici care au practicat alte prețuri sau tarife decât cele avizate ori fără avizul Oficiului Concurenței.

2. Dispozițiile art. 49 alin. (1) din Constituție nu sunt aplicabile în cauză, deoarece fac parte din titlul II cap. II din Constituție, referitor la drepturile și libertățile cetățenilor, nu și ale persoanelor juridice, în speță ale societăților comerciale.

3. Dispozițiile legale a căror constituționalitate este contestată nu încalcă nici prevederile art. 134 alin. (1) din Constituție, întrucât asigurarea libertății comerțului se realizează prin respectarea legislației economice în ansamblul său, urmărindu-se și interesul public în activitatea comercială.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Președintelui Camerei Deputaților, precum și cel al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 privind prețurile și tarifele produselor și serviciilor care se execută sau se prestează în țară în cadrul activităților cu caracter de monopol natural, al celor supuse prin lege unui regim special sau al regiilor autonome, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, aprobată prin Legea nr. 88/1999.

Art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 prevede: „Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 2, practicarea altor prețuri sau tarife decât cele avizate sau fără avizul Oficiului Concurenței, precum și prezentarea de date eronate la fundamentarea cererii de ajustare a prețurilor și tarifelor constituie contravenție. Fapta nu este săvârșită în astfel de condiții încât să nu fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei. Dacă este săvârșită necuvenit ca urmare a săvârșirii contravenției se constată, iar prețurile și tarifele practicate greșit se corectează. Nivelul

amenziilor va fi actualizat prin hotărâre a Guvernului, în funcție de nivelul inflației.”

Art. 2 din ordonanță, text la care se face trimitere prin aceste prevederi, are următorul cuprins:

„(1) Prețurile și tarifele produselor și serviciilor prevăzute la art. 1 se pot ajusta periodic, pe baza avizului Oficiului Concurenței, cu informarea prealabilă a Guvernului, în limitele prețului nominal rezultat din aplicarea, la prețul inițial, a modificării parametrului de ajustare pentru fiecare produs sau serviciu, ținându-se seama și de prevederile programelor proprii de reducere a costurilor.

(2) În cazurile în care, pe baza analizei situației financiare a producătorilor sau a prestatorilor, a influențelor reale în costuri și a avantajului convenit consumatorilor, Oficiul Concurenței avizează prețuri sau tarife mai mici decât nivelul nominal rezultat din aplicarea la prețul inițial a modificării parametrului de ajustare, diferența nu se va lua în calcul la ajustările ulterioare. În avizul Oficiului Concurenței se va menționa, pe lângă prețul sau tariful ajustat, și nivelul parametrului existent la data respectivă, față de care se va determina modificarea parametrului respectiv la ajustarea ulterioară.

(3) Pentru energia electrică, energia termică și serviciile internaționale de poștă ajustarea prețurilor și a tarifelor se va face pe baza cursului mediu de schimb al leului față de dolarul S.U.A. pe primele 20 de zile ale lunii în care se solicită ajustarea, calculat pe baza datelor comunicate de Banca Națională a României.

(4) Pentru celelalte produse și servicii prevăzute în anexa la prezenta ordonanță de urgență prețurile și tarifele se ajustează pe baza ultimului indice al prețurilor de consum publicat de Comisia Națională pentru Statistică.”

1. Autorul excepției susține că aceste prevederi legale au fost aplicate greșit, fapt care a determinat înregistrarea unor pierderi importante în patrimoniul societății comerciale.

Analizând excepția de neconstituționalitate sub acest aspect, Curtea constată că argumentele formulate nu au nici o legătură cu constituționalitatea art. 5 alin. (1) din ordonanță, fiind de competența instanțelor de judecată stabilirea atât a legalității dispoziției date de Oficiul Concurenței, cât și circumstanța nealocării subvențiilor în compensare, de la bugetul de stat, pentru ajustarea prețurilor și tarifelor de la transportul urban de călători cu autobuzul.

2. Referitor la prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998, care stabilesc sancțiuni contravenționale pentru agenții economici care nu respectă reglementările art. 2 din ordonanță, ori practică alte prețuri sau tarife decât cele avizate sau fără avizul Oficiului Concurenței, precum și la prezentarea de date eronate la fundamentarea cererii de ajustare a prețurilor și tarifelor Curtea constată că acestea nu pot fi considerate neconstituționale, deoarece nu au nici o legătură cu art. 49 alin. (1) din Constituție, text invocat de autorul excepției, care privește restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Acest text prevede că „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav”. Așadar norma constituțională face referire exclusiv la restrângerea unor drepturi sau a unor libertăți ale cetățenilor, în sensul art. 15 alin. (1) din Constituție. Aceasta înseamnă că drepturile și libertățile persoanelor juridice, indiferent de forma lor de organizare și de faptul că sunt de drept privat sau public, nu constituie obiectul reglementărilor cuprinse în prevederile titlului II al Constituției.

3. În ceea ce privește critica formulată de autorul excepției, potrivit căreia art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 contravine dispoziției art. 134 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că este neîntemeiată. Alin. (1) al art. 134 stabilește într-adevăr că „*Economia României este economie de piață*“. În conformitate însă cu alin. (2) lit. a) al aceluiași articol „*Statul trebuie să asigure: libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;*“, iar potrivit lit. f), „*crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții*“. Or, aceste cerințe imperative nu pot fi realizate decât prin respectarea legislației economice, în ansamblul său, de către toate persoanele care participă la activitatea economică. De altfel, potrivit art. 43 alin. (1) din Constituție, „*Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent*“. Or, serviciile de transport urban de călători cu autobuzul, troleibuzul și cu metroul, menționate în lista-anexă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998, la stabilirea prețurilor cu avizul Oficiului Concurenței, sunt servicii de interes general, supuse unui regim special, tocmai pentru că se referă la protecția concurenței și la interesele generale ale cetățenilor. Prin urmare, a considera, în aceste situații, că prețurile și tarifele pentru serviciile de transport urban cu autobuzul, care sunt în conformitate cu prevederile art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, aprobată prin Legea nr. 197/1998, se stabilesc în funcție de cerere și ofertă, în condițiile în care aceste servicii publice sunt prestate de unul ori de un număr restrâns de agenți economici, ar însemna nu numai o încălcare a dispozițiilor prevăzute la art. 134 alin. (2) lit. a) și f) din Constituție, dar și o vătămare a intereselor generale ale beneficiarilor acestor servicii publice, cu urmări asupra nivelului lor de trai.

4. Autorul excepției critică Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/1998, deoarece a fost promulgată după publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

Curtea constată că și această critică este neîntemeiată. Legea nr. 88/1999 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/1998 privind prețurile și tarifele produselor și serviciilor care se execută sau se prestează în țară în cadrul activităților cu caracter de monopol natural, al celor supuse prin lege unui regim special sau al regiilor autonome, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat la 19 aprilie 1999 și a fost promulgată prin Decretul nr. 170 din 21 mai 1999, după care, potrivit procedurii legislative, legea a fost datată la 25 mai 1999 și înscrisă sub nr. 88/1999. Ulterior, la data de 1 iunie 1999, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246.

5. În notele scrise, depuse la dosarul Curții Constituționale, autorul excepției consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 contravine dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, referitoare la adoptarea ordonanțelor de urgență. Această susținere nu respectă însă prevederile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căreia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*“. Totodată, conform dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, „*Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor*“. Rezultă din cele două reglementări că motivarea excepției, cu precizarea dispozițiilor constituționale încălcate prin textul de lege criticat, trebuia făcută anterior sesizării Curții, și anume în momentul ridicării excepției de neconstituționalitate în fața instanței de judecată. Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe numai în limitele sesizării. Or, din motivarea excepției de neconstituționalitate nu rezultă că prin ordonanța criticată au fost încălcate și dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/1998 privind prețurile și tarifele produselor și serviciilor care se execută sau se prestează în țară în cadrul activităților cu caracter de monopol natural, al celor supuse prin lege unui regim special sau al regiilor autonome, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, aprobată prin Legea nr. 88/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Onetrans“ — S.A. Onești în Dosarul nr. 3.333/1999 al Judecătoriei Onești.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2000.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Ioan Muraru

CVISION
TECHNOLOGIES

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 52

din 21 martie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1998 privind privatizarea societăților comerciale din turism

Lucian Mihai	—	președinte
Costică Bulai	—	judecător
Constantin Doldur	—	judecător
Kozsokár Gábor	—	judecător
Ioan Muraru	—	judecător
Nicolae Popa	—	judecător
Lucian Stângu	—	judecător
Florin Bucur Vasilescu	—	judecător
Romul Petru Vonica	—	judecător
Paula C. Pantea	—	procuror
Gabriela Dragomirescu	—	magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1998 privind privatizarea societăților comerciale din turism, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valahia” — S.A. din Târgoviște în Dosarul nr. 6.441/1999 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și comercial.

Dezbaterile au avut loc la data de 7 martie 2000, în prezența reprezentantului Ministerului Public și a reprezentantului Societății Comerciale „Valahia” — S.A. din Târgoviște, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 14 martie 2000 și apoi la data de 21 martie 2000.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 6.441/1999, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și comercial a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1998 privind privatizarea societăților comerciale din turism, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valahia” — S.A. din Târgoviște într-o cauză având ca obiect obligarea acestei societăți la încheierea contractului de leasing imobiliar.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1998, în ansamblul ei, cât și dispozițiile art. 5, 6 și 11 ale acesteia încalcă prevederile art. 41, 49, ale art. 114 alin. (4), ale art. 134 și 135 din Constituție. Astfel se arată că emiterea acestei ordonanțe de urgență nu este justificată de o stare excepțională și, în consecință, sunt încălcate prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție, iar limitarea drepturilor acționarilor de a deține un anumit procent din capitalul unei societăți comerciale încalcă prevederile constituționale ale art. 49. De asemenea, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1998 contravin principiului libertății de voință a părților, în sensul că acestea nu pot stabili condițiile de fond și de formă ale contractului de leasing imobiliar, precum și art. 134 din Constituție, potrivit căruia, în condițiile economiei de piață, rolul statului este limitat la problemele esențiale ce privesc apărarea și promovarea interesului public în cadrul economiei naționale.

Se mai consideră că și art. 5 din ordonanță, care prevede obligația societăților comerciale din turism de a încheia contracte de leasing imobiliar cu clauză fermă de vânzare-cumpărare, aduce atingere principiului autonomiei de voință, prin corolarul acestuia „libertatea de a contracta”, precum și principiului consensualismului. Același articol încalcă și principiul ocrotirii egale a proprietății private prevăzut la art. 41 din Constituție, prin aceea că societățile comerciale din turism sunt obligate să înstrăineze, sub forma contractelor de leasing imobiliar, activele din proprietate, iar societățile de investiții financiare sunt obligate să înstrăineze în termen de trei luni de la data intrării în vigoare a ordonanței criticate acțiunile pe care le dețin la societățile comerciale de turism peste limita de 10% din totalul acțiunilor emise de fiecare dintre aceste din urmă societăți.

Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și comercial, exprimându-și opinia, apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât Guvernul are competența să emită ordonanțe în domenii ce necesită o reglementare urgentă, pentru a stabili condițiile privatizării.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1998 privind privatizarea societăților comerciale din turism, în ansamblu, cât și a dispozițiilor art. 5, 6 și 11 ale acesteia este neîntemeiată. Se arată că, în sensul art. 41 alin. (1), teza a doua din Constituție, care prevede că limitele și conținutul dreptului de proprietate se stabilesc prin lege, art. 5 și 11 din ordonanță, criticate ca fiind neconstituționale, nu fac altceva decât să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate al celor două categorii de societăți comerciale asupra acțiunilor pe care le dețin. Cu referire la susținerea încălcării art. 49 din Constituție, se arată că dispozițiile acestui text constituțional, care reglementează restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, nu sunt incidente în cauză. Se consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1998, în întregul său, nu încalcă nici art. 114 alin. (4) din Constituție, deoarece acest text nu stabilește situațiile excepționale care justifică adoptarea ordonanțelor de urgență și, în consecință, singura autoritate care apreciază asupra unor astfel de cazuri este Guvernul. În speță, Guvernul a socotit că privatizarea societăților comerciale din turism, ca unică soluție pentru redresarea acestui sector de activitate economico-socială, constituie o situație excepțională. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1998, în general, și prevederile art. 5 și 11, în special, încalcă dispozițiile art. 134 din Constituție, prin aceea că nu asigură libertatea comerțului, se apreciază, de asemenea, că este nefondată, vânzarea acțiunilor de către cele două categorii de societăți comerciale urmând a se face în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a ordonanței, dar în condițiile economiei de piață, ale legii cererii și ofertei.

În sfârșit, în legătură cu susținerile privind încălcarea dispozițiilor art. 135 din Constituție, referitoare la proprietate, se apreciază, de asemenea, că acestea sunt nefondate, întrucât prin art. 5 și 11 din ordonanță se stabilesc doar conținutul și limitele dreptului de proprietate asupra acțiunilor deținute de cele două categorii de societăți comerciale, astfel că principiul inviolabilității proprietății nu este înfrânt.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Excepția de neconstituționalitate are ca obiect dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1998 privind privatizarea societăților comerciale din turism, în ansamblul ei, cât și prevederile art. 5, 6 și 11 din aceasta, care au următorul cuprins:

— Art. 5: „*Societățile comerciale din turism la care statul este acționar și care au în derulare contracte de locație a gestiunii, de închiriere sau de asociere în participațiune vor vinde sau vor încheia contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare prin negociere directă cu locatarii sau cu asociații în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”;

— Art. 6: „*(1) Inițiativa transformării contractelor de locație a gestiunii, de închiriere sau de asociere în participațiune în contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare aparține persoanei fizice sau juridice care are în folosință activul și care va depune în acest sens o solicitare scrisă la sediul societății comerciale în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”

(2) Nerespectarea prevederilor cu privire la termenul prevăzut la alin. (1) atrage decăderea locatarului sau a asociatului din dreptul de a solicita transformarea contractului de locație a gestiunii, de închiriere sau de asociere în participațiune în contract de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare cu consecința rezilierii de drept a contractului de locație a gestiunii, de închiriere sau de asociere în participațiune, activele respective urmând a fi vândute potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență cu despăgubirea locatarului sau a asociatului, corespunzător investițiilor efectuate și neamortizate.

(3) Societatea comercială are obligația ca în termen de 30 de zile de la data primirii cererii să comunice decizia consiliului de administrație cu privire la soluționarea cererii prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 11: „*În termen de maximum 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, societățile de investiții financiare sunt obligate să vândă acțiunile pe care le dețin la societățile comerciale din turism peste limita de 10% din totalul acțiunilor emise de fiecare dintre societățile comerciale din turism, potrivit dispozițiilor legale.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

I. O primă critică privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1998, în ansamblul ei, apreciată de autorul excepției ca fiind neconstituțională sub aspectul încălcării dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, prin aceea că nu există o stare excepțională care să justifice adoptarea unei ordonanțe de urgență în domeniul privatizării societăților comerciale din turism.

Art. 114 alin. (4) din Constituție prevede: „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență.*”

Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.”

Din redactarea acestui text rezultă că în Constituție nu se precizează conținutul noțiunii de „cazuri excepționale”, astfel încât ea trebuie interpretată sistematic, atât în logica instituției delegării legislative, consacrată la art. 114, cât și a edificiului constituțional în ansamblul său. În acest sens, prin Decizia nr. 65 din 20 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995, Curtea Constituțională a statuat că „prin *cazuri excepționale*, în sensul art. 114 alin. (4) din Constituție, se înțelege acele situații care nu se pot încadra în cele avute în vedere expres de lege. În consecință, dacă legiuitorul nu a instituit o normă specifică unei circumstanțe excepționale, ar fi contrar înseși voinței acestuia ca regulile existente să fie aplicate cazurilor excepționale la care se referă art. 114 alin. (4) din Constituție”. Prin aceeași decizie s-a mai arătat că, în considerarea unor asemenea situații extreme, intervenția Guvernului, pe calea ordonanței de urgență, în temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție, este justificată de interesul public lezată de caracterul anormal și excesiv al cazurilor excepționale și de aceea „o astfel de măsură se poate fundamenta numai pe necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public”. Tot astfel, în Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998, Curtea Constituțională a subliniat caracterul obiectiv al cazului excepțional, „în sensul că existența sa nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public, pe calea ordonanței de urgență”, ci depinde de necesitatea sau de existența unor împrejurări care să justifice cazul excepțional, iar urgența reglementării să rezulte din nota de fundamentare a ordonanței de urgență ori din justificările prezentate de Guvern la dezbaterile parlamentare privind proiectul de lege pentru aprobarea ordonanței de urgență. În consecință, ordonanța de urgență a Guvernului nu este condiționată de posibilitatea utilizării altor mijloace constituționale, cum ar fi adoptarea inițiativei legislative în procedura legislativă obișnuită.

Examinând Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1998, Curtea Constituțională constată că obiectul de reglementare al acestei ordonanțe îl constituie instituirea cadrului juridic necesar pentru accelerarea procesului de privatizare a societăților comerciale din turism, prin vânzarea de către stat a acțiunilor pe care acesta le deține la societățile comerciale din turism, precum și prin vânzarea activelor aparținând acestor societăți, la care statul este acționar, în scopul creșterii eficienței economice a activității în această importantă ramură a economiei naționale.

Adoptând Ordonanța de urgență nr. 32/1998, Guvernul a avut în vedere îmbunătățirea activității societăților din turism, obiectiv ce se poate realiza numai printr-o procedură rapidă de accelerare a privatizării acestor societăți, privatizare care să își atingă scopul chiar începând din anul 1999.

Acest ansamblu de motive este suficient pentru a reține că împrejurările concrete avute în vedere de Guvern reprezintă un „caz excepțional” ce impune a se lua măsuri cu caracter de urgență pentru privatizarea societăților comerciale din turism, după o procedură accelerată, astfel încât acest motiv de neconstituționalitate să nu poată fi reținut. Prin urmare, sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

De altfel, la aceeași soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate se ajunge și pe baza argumentelor înfățișate în opinia separată formulată la Decizia Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, opinie pe care autorii acesteia o mențin și în cauza de față.

II. Cea de a doua critică de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 5, 6 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1998. Potrivit acestor texte, societățile comerciale din turism la care statul este acționar sunt obligate să își vândă acțiunile ori să încheie pentru active contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, iar societățile de investiții financiare sunt obligate să înstrăineze acțiunile ce le dețin la societățile comerciale din turism peste limita de 10% din totalul acțiunilor emise de fiecare dintre aceste din urmă societăți. Se susține de către autorul excepției de neconstituționalitate că aceste dispoziții încalcă art. 41 alin. (1) din Constituție, care garantează dreptul de proprietate.

Art. 41 alin. (1) din Constituție prevede: „Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.” Curtea Constituțională constată că, în sensul acestor dispoziții constituționale, art. 5, 6 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1998 nu fac decât să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate al societăților comerciale din turism și al societăților de investiții financiare asupra acțiunilor pe care le dețin. Textele menționate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1998 prevăd modalitățile de privatizare a societăților comerciale din turism la care statul este acționar, iar nu și a acțiunilor sau a activelor care ar aparține unor persoane private.

Curtea Constituțională constată, de asemenea, că stabilirea cotei de 10% din totalul acțiunilor emise de fiecare dintre societățile comerciale din turism, care poate fi deținută la acestea de către societățile de investiții financiare, nu constituie o încălcare a art. 41 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. [...]”, ci reprezintă o opțiune a politicii statului în domeniul reformei economice și a strategiei de privatizare, știut fiind că, potrivit prevederilor constituționale ale art. 134 alin. (2) lit. b), „Statul trebuie să asigure: [...] b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;”. De altfel, cota de 10% a fost stabilită încă de la înființarea societăților de investiții financiare, prin Ordonanța Guvernului nr. 24/1993 privind reglementarea constituirii și funcționării fondurilor deschise de investiții și a societăților de investiții ca

instituții de intermediere financiară, textul criticat fixând doar termenul de 3 luni în care această obligație trebuie realizată.

III. Un alt motiv de neconstituționalitate privește obligația prevăzută de textele criticate de transformare a contractelor de locație a gestiunii, de închiriere sau de asociere în participațiune în contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare de către societățile comerciale din turism la care statul este acționar, în legătură cu care se afirmă că încalcă principiul autonomiei de voință și al libertății de a contracta.

Curtea Constituțională constată că, dimpotrivă, dacă s-ar interzice statului vânzarea acțiunilor și activelor pe care le deține în scopul accelerării privatizării, s-ar încălca libertatea de a contracta și s-ar înfrânge prevederile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, potrivit cărora „(2) Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;”.

Această opțiune legislativă este confirmată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, lege care, la art. 24 și următoarele din art. I al titlului 1, prevede posibilitatea pentru societățile comerciale care au în derulare contracte de locație în gestiune, de închiriere sau de asociere de a vinde ori de a încheia contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, prin negociere directă cu locatarii sau asociații, în situațiile în care ei au efectuat investiții în activele pe care le utilizează, reprezentând mai mult de 15% din valoarea acestor active. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1998 este o reglementare specială cu privire la acțiunile și activele societăților comerciale din turism la care statul este acționar, iar vânzarea acestor acțiuni și active se face în condițiile imperative cerute de această ordonanță, fără ca prin această măsură să se încălce dreptul de proprietate al unor persoane private.

IV. În sfârșit, Curtea Constituțională nu poate reține nici susținerile potrivit cărora art. 5 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1998 contravin dispozițiilor art. 49 din Constituție, prin aceea că restrâng exercițiul dreptului de proprietate prevăzut la art. 41 din Constituție, întrucât, așa cum s-a arătat deja, textele criticate stabilesc conținutul și limitele dreptului de proprietate, în sensul dispozițiilor constituționale menționate. Pentru aceleași considerente nu se poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 135 din Constituție, referitoare la inviolabilitatea proprietății private. În speță, nu este vorba de acțiuni sau active proprietate privată, ci de acțiuni deținute de stat prin Fondul Proprietății de Stat și de active ale societăților comerciale din turism la care statul este acționar.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi cât privește soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1998 privind privatizarea societăților comerciale din turism, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valahia” — S.A. din Târgoviște în Dosarul nr. 6.441/1999 al Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ și comercial.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 martie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

LUCIAN MIHAILESCU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 64

din 11 aprilie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor alin. 25¹ al art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, dispoziții introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 1/1999, precum și a dispozițiilor alin. 26—28 ale aceluiași articol, modificate prin Legea nr. 148/1999 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor alin. 25¹ al art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, dispoziții introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 1/1999, precum și a dispozițiilor alin. 26—28 ale aceluiași articol, modificate prin Legea nr. 148/1999 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1997, excepție ridicată de Societatea Comercială „Scorpion” — S.R.L. din Anina, județul Caraș-Severin, în Dosarul nr. 1.267/1999 al Judecătoria Oravița.

La apelul nominal se constată lipsa părților: Societatea Comercială „Scorpion” — S.R.L. din Anina și Garda financiară Caraș-Severin.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât apreciază că, în speță, criticile formulate privesc aplicarea textelor de lege, iar nu constituționalitatea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1.757 din 9 decembrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.267/1999, **Judecătoria Oravița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „prevederilor alin. 9 și 10 din art. 25 și, respectiv, alin. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/1998, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999 și, respectiv, art. 3 alin. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 82/1997”.**

La termenul de judecată din 2 decembrie 1999 Societatea Comercială „Scorpion” — S.R.L. din Anina a solicitat instanței de judecată „admiterea cererii de excepție formulate”, depunând la dosar o „completare de motive în apărare”, prin care se susține că dispozițiile alin. 25¹ al art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997

(text introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 1/1999), stabilind o amendă în sumă fixă de 10.000.000 lei, încalcă alin. 8 al aceluiași articol (astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/1998), potrivit căruia contravențiilor le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968, deoarece această lege impune stabilirea unei limite minime și maxime a amenzii. Se apreciază astfel că „între alin. 8 și alin. 25¹ ale art. 34 care consacră un conflict de legi, prioritate are Legea nr. 32/1968 față de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997”. Totodată se susține că „alin. 10 al art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 contravine prevederilor legale privind împrumutul și creditarea”.

Judecătoria Oravița, contrar prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu și-a exprimat opinia asupra excepției ridicate. În temeiul dispozițiilor legale menționate, precum și în conformitate cu art. 15 din regulamentul său de organizare și funcționare, Curtea Constituțională a solicitat completarea actului de sesizare cu opinia instanței de judecată, dar aceasta nu a dat curs acestei solicitări.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, actul de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece autorul excepției nu susține neconstituționalitatea, ci modul de interpretare a dispozițiilor legale criticate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

În fața Judecătoria Oravița, la termenul de judecată din 2 decembrie 1999, Societatea Comercială „Scorpion” — S.R.L. din Anina a solicitat „admiterea cererii de excepție formulate” prin care a susținut existența unui conflict de

legi între art. 3 din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor și art. 34 alin. 25¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 29 decembrie 1997, text introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 1/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 14 ianuarie 1999. De asemenea, s-a susținut că „alin. 10 al art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 (în realitate, alin. 26—28 ale art. 34, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 148/1999 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 29 iulie 1999) contravine prevederilor legale privind împrumutul și creditarea“.

Judecătoria Oravița a amânat pronunțarea la data de 9 decembrie 1999 și, prin Sentința civilă nr. 1.757 din 9 decembrie 1999, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „prevederilor alin. 9 și 10 din art. 25 și, respectiv, alin. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/1998, Ordonanța de urgență nr. 1/1999 și, respectiv, art. 3 alin. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 82/1997“.

Examinând actul de sesizare, Curtea constată că Judecătoria Oravița a nesocotit dispozițiile art. 23 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, conform căroră „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți“. Într-adevăr, în speță, instanța de judecată în mod eronat a sesizat Curtea Constituțională printr-o sentință, iar nu printr-o încheiere, astfel cum stabilesc dispozițiile legale menționate.

În temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor alin. 25¹ al art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, dispoziții introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 1/1999, precum și a dispozițiilor alin. 26—28 ale aceluiași articol, modificate prin Legea nr. 148/1999 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998, excepție ridicată de Societatea Comercială „Scorpion”—S.R.L. din Anina, județul Caraș-Severin, în Dosarul nr. 1.267/1999 al Judecătoriei Oravița.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 aprilie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Examinând susținerile Societății Comerciale „Scorpion”—S.R.L. din Anina referitoare la dispozițiile art. 34 alin. 25¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, dispoziții introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 1/1999, precum și la dispozițiile alin. 26—28 ale aceluiași articol, modificate prin Legea nr. 148/1999 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998, Curtea Constituțională constată, de asemenea, că în mod nejustificat în actul de sesizare s-a reținut de către instanța de judecată invocarea unei excepții de neconstituționalitate.

În realitate, susținerile Societății Comerciale „Scorpion”—S.R.L. din Anina nu reprezintă critici de neconstituționalitate, ci aspecte referitoare la modul de interpretare a prevederilor legale criticate, asupra cărora Curtea nu se poate pronunța, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, „În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De asemenea, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției“. Ca urmare, în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că aspectele privind situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ale părților, precum și modul de interpretare și de aplicare a legii sunt de competența instanțelor de judecată. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, aceasta își menține valabilitatea și în această cauză, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă, ca fiind inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Florentin Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE
pentru aprobarea Regulamentului
privind accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, aprobată și modificată prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.181/1996 pentru

aprobarea Regulamentului privind organizarea examenului pentru atribuirea calității de expert contabil și de contabil autorizat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 22 noiembrie 1996.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

p. Ministrul educației naționale,

Mircea Fronescu,

secretar de stat

București, 3 iulie 2000.

Nr. 562.

ANEXĂ

REGULAMENT**privind accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat se face pe bază de examen de admitere, prin efectuarea unui stagiului de 3 ani și prin susținerea unui examen de aptitudini la terminarea stagiului.

Art. 2. — Examenul de admitere pentru accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat se organizează de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, denumit în continuare *Corpul*, potrivit prezentului regulament.

Examenul de admitere poate fi organizat în centrele universitare din municipiile București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași și Timișoara, de regulă o dată pe an. În cazuri excepționale Corpul poate organiza examenul de admitere de două ori pe an și poate stabili și alte centre universitare.

Candidații se pot prezenta la examenul de admitere în oricare centru universitar în care acesta se organizează, potrivit alin. 2.

Art. 3. — Programele de examen de admitere pentru accesul la profesia de expert contabil și de contabil autori-

zat, precum și reglementările privind stagiul și examenul de aptitudini se elaborează de Corp, cu avizul Ministerului Finanțelor, și se aprobă de Consiliul superior al Corpului, urmărindu-se armonizarea cu prevederile directivelor europene în domeniu.

CAPITOLUL II**Accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat****SECȚIUNEA 1****Comisiile de examinare**

Art. 4. — Comisia centrală de stabilire a subiectelor de examen, denumită în continuare *comisia centrală*, se stabilește prin ordin comun al ministrului finanțelor și ministrului educației naționale, iar comisiile de examinare se stabilesc prin hotărâre a Consiliului superior al Corpului — în calitate sa de organizator al examenului, conform art. 19 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, aprobată și modificată prin Legea nr. 42/1995, cu

modificările și completările ulterioare —, pentru experții contabili și separat, pentru contabilii autorizați.

Art. 5. — În comisiile de examinare vor fi numite cadre universitare, experți contabili, câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor și Ministerului Justiției, specialiști în domeniul disciplinelor de examen și secretarul filialei Corpului din județul, respectiv din municipiul București, în a cărui rază teritorială se organizează examenul de admitere.

Art. 6. — În vederea numirii comisiilor de examinare, potrivit art. 4 și 5, Corpul va solicita Ministerului Finanțelor și Ministerului Justiției să își desemneze reprezentantul cu 30 de zile înainte de data examenului de admitere; ministerele respective vor răspunde solicitărilor Corpului cu cel puțin 15 zile înainte de data examenului de admitere.

SECȚIUNEA a 2-a

Înscrierea candidaților

Art. 7. — Se pot prezenta la examenul de admitere pentru profesia de expert contabil sau de contabil autorizat persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4 și 5 din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, aprobată și modificată prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Înscrierea la examenul de admitere pentru profesia de expert contabil sau de contabil autorizat se face pe baza unei cereri, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1, care se depune la sediul filialei Corpului în a cărei rază teritorială candidatul își are domiciliul.

În vederea susținerii examenului de admitere pentru accesul la profesia de expert contabil cererea de înscriere este însoțită de:

a) certificatul medical din care să rezulte că solicitantul are capacitate de exercițiu deplină;

b) curriculum vitae, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 2, completat și semnat pe propria răspundere de către solicitant;

c) copie legalizată de pe actul de studii, din care să rezulte că solicitantul are studii economice superioare cu diplomă recunoscută de Ministerul Educației Naționale;

d) dovada corespunzătoare din care să rezulte că solicitantul are practică în specialitate de cel puțin 3 ani, în cazul în care este licențiat în specialitatea contabilitate-finanțe, și de cel puțin 5 ani, în cazul în care este licențiat în alte specialități din cadrul învățământului superior economic decât cea de contabilitate-finanțe;

e) certificat de cazier judiciar cu termenul de valabilitate neexpirat.

În vederea susținerii examenului de admitere pentru accesul la profesia de contabil autorizat, cererea de înscriere este însoțită de:

a) certificatul medical din care să rezulte că solicitantul are capacitate de exercițiu deplină;

b) curriculum vitae, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 2, completat și semnat pe propria răspundere de către solicitant;

c) copia legalizată de pe actul de studii din care să rezulte că solicitantul are studii economice superioare, studii economice medii, studii medii, altele decât economice, cu diplomă sau cu licență, după caz, recunoscută de Ministerul Educației Naționale;

d) dovada corespunzătoare din care să rezulte că solicitantul are practică în specialitate de cel puțin 2 ani, în cazul în care are studii economice superioare, de cel puțin

3 ani, în cazul în care are studii economice medii, și de 5 ani, în cazul celor cu studii medii în alt domeniu decât cel economic;

e) certificat de cazier judiciar cu termenul de valabilitate neexpirat.

Art. 9. — Se consideră practică în specialitate activitățile desfășurate în domeniul financiar-contabil, fiscal și bancar, de metodologie financiar-contabilă, fiscală și bancară, de control financiar-contabil, fiscal și bancar, precum și în învățământ la disciplinele: contabilitate, finanțe, control financiar, expertiză contabilă, analiză financiară și alte discipline cu profil financiar-contabil.

Art. 10. — Înscrierea candidaților în catalog se face de către secretarii comisiilor de examinare, pe baza cererilor și, respectiv, a tabelor transmise cu cel puțin 15 zile înainte de data la care se organizează examenul de admitere de către filialele de la care provin candidații, confirmate prin semnătură de către președinții acestora.

Art. 11. — Catalogul se întocmește pe județe, în ordine alfabetică, și cuprinde rubricile: numărul curent, numărul legitimației, numele și prenumele candidaților, disciplinele de examen și notele obținute.

Art. 12. — Ca urmare a înscrierii candidații primesc legitimații cu fotografia personală, cuprinzând numele și prenumele, numărul din catalog, județul din care provin și profesia pentru care optează.

Locul pe care îl ocupă fiecare candidat în sala de examen se marchează prin aplicarea pe bancă a unei legitimații similare cu cea prevăzută la alin. 1.

Art. 13. — Accesul în sala de examen se face numai pe baza legitimației și a buletinului/cărții de identitate, atunci când se face și prezența.

SECȚIUNEA a 3-a

Disciplinele examenului de admitere

Art. 14. — Disciplinele examenului de admitere pentru accesul la profesia de expert contabil și de contabil autorizat, după caz, sunt:

a) pentru accesul la profesia de expert contabil: contabilitate, fiscalitate, drept, audit, evaluare economică și financiară a întreprinderilor, control financiar și expertiză contabilă;

b) pentru accesul la profesia de contabil autorizat al candidaților cu studii economice superioare: contabilitate, fiscalitate, drept, evaluare economică și financiară a întreprinderilor, control financiar și audit;

c) pentru accesul la profesia de contabil autorizat al candidaților cu studii medii: contabilitate, fiscalitate și drept.

Art. 15. — Tematica și bibliografia pe baza căreia se pregătesc candidații se stabilesc de Corp, cu avizul Ministerului Finanțelor, pentru fiecare disciplină. Acestea vor fi actualizate permanent, vor fi publicate în revista editată de Corp și vor fi afișate la sediul fiecărei filiale cu cel puțin 60 de zile înainte de fiecare sesiune de examen.

SECȚIUNEA a 4-a

Procedura de examen

Art. 16. — Verificarea nivelului de pregătire teoretică a candidaților se face prin examen scris diferențiat în funcție de profesia pentru care a obținut diploma, expert contabil sau contabil autorizat.

Art. 17. — Pentru accesul la profesia de expert contabil examenul de admitere constă în susținerea a două probe scrise, cuprinzând subiecte din disciplinele:

a) contabilitate, fiscalitate, drept, cu o durată de 3 ore pentru elaborarea răspunsurilor;

b) audit, evaluare economică și financiară a întreprinderilor, control financiar și expertiză contabilă, cu o durată de 3 ore pentru elaborarea răspunsurilor.

Art. 18. — Pentru accesul la profesia de contabil autorizat examenul de admitere constă în susținerea unei probe scrise, cuprinzând subiecte din disciplinele:

a) pentru candidații cu studii economice superioare: contabilitate, fiscalitate, drept, evaluare economică și financiară a întreprinderilor, control financiar și audit, cu o durată de 5 ore pentru elaborarea răspunsurilor;

b) pentru candidații cu studii medii: contabilitate, fiscalitate și drept, cu o durată de 3 ore pentru elaborarea răspunsurilor.

Art. 19. — Aprecierea răspunsurilor candidaților se face cu note de la 1 la 10, la fiecare disciplină, conform grilei stabilite de comisia centrală numită potrivit art. 4.

Art. 20. — Se declară admiși candidații care obțin cel puțin media 7 și minimum nota 6 la fiecare disciplină.

Art. 21. — Pe baza notelor înscrise în catalogul examenului de admitere, semnat de toți membrii comisiei de examinare, președintele și secretarul acesteia întocmesc procesul-verbal de stabilire a rezultatului examenului de admitere în 3 exemplare, dintre care originalul se transmite Secțiunii experți contabili, respectiv Secțiunii contabili autorizată a Corpului, un exemplar se afișează la sediul filialei din județul, respectiv din municipiului București, la care s-a organizat examenul de admitere, și un exemplar se arhivează la aceeași filială.

Art. 22. — Împotriva rezultatului obținut candidații pot face contestații în termen de 24 de ore de la afișarea rezultatelor, pe care le depun la președintele comisiei de examinare. Acesta, împreună cu membrii examinatori la disciplinele contestate, va reexamina lucrările și va comunica celor în cauză rezultatul în termen de 48 de ore de la depunerea contestațiilor, făcând mențiune despre aceasta în procesul-verbal de stabilire a rezultatelor examenului de admitere. Hotărârile stabilite în aceste condiții rămân definitive.

Art. 23. — Secretarul comisiei de examinare are obligația ca, în termen de 20 de zile de la data la care comisia de examinare și-a încetat activitatea, să comunice filialei la care s-au înscris candidații rezultatele obținute de aceștia, pe baza procesului-verbal, și să transmită lucrările scrise care se depun la dosarul personal al fiecărui candidat.

Art. 24. — Candidaților declarați admiși de către comisiile de examinare li se eliberează certificate de promovare a examenului de admitere în vederea atribuirii calității de expert contabil și, respectiv, de contabil autorizat cu studii economice superioare sau cu studii medii, după caz, potrivit anexei nr. 3, în baza cărora candidații se pot înscrie în evidența filialei Corpului, în a cărei rază teritorială își au domiciliul stabil, pentru efectuarea stagiului.

În baza certificatului de promovare a examenului de admitere candidatul poate să se înscrie în evidența filialei, să efectueze stagiul și să susțină examenul de aptitudini în vederea accesului la profesia de expert contabil și, respec-

tiv, de contabil autorizat cu studii superioare sau cu studii medii, după caz.

Art. 25. — Certificatele de promovare a examenului de admitere în vederea atribuirii calității de expert contabil sau de contabil autorizat cu studii superioare sau cu studii medii se tipăresc și se numerotează în regim special, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 3. Organizarea evidenței și a gestionării acestora se stabilește prin norme aprobate de Consiliul superior al Corpului, pentru care acesta poartă întreaga răspundere.

Certificatele completate corespunzător și semnate de președintele și de secretarul comisiei de examinare se eliberează titularilor sub semnătură.

CAPITOLUL III

Stabilirea subiectelor pentru examenul de admitere

Art. 26. — Subiectele pentru examenul de admitere se stabilesc pentru fiecare sesiune de către o comisie centrală, numită în condițiile art. 4. Persoanele care fac parte din comisia centrală nu vor face parte din comisiile de examinare.

Art. 27. — Subiectele pentru disciplinele care fac obiectul probelor scrise sunt unice pe țară și se elaborează în cel puțin 10 variante care să acopere tematica și bibliografia obligatorii, valabile pentru sesiunea respectivă, stabilite conform art. 15; pentru toate subiectele comisia centrală elaborează soluțiile și grilele de evaluare.

Art. 28. — Președintele comisiei centrale extrage câte o variantă cuprinzând subiectele elaborate pentru fiecare probă scrisă și le multiplică într-un număr egal cu cel necesar pentru comisiile de examinare, numite potrivit art. 4. În același număr de exemplare se multiplică și soluțiile și grilele de evaluare.

Art. 29. — Subiectele, precum și soluțiile și grilele de evaluare se sigilează în plicuri separate, asigurându-se confidențialitatea. Plicurile se predau sub semnătură fiecărui președinte al comisiei de examinare cu cel mult 48 de ore înaintea datei de organizare a examenului de admitere.

Art. 30. — Plicurile cuprinzând subiectele la probele scrise se desigilează în prezența comisiei de examinare și a candidaților, iar cele cuprinzând soluțiile la subiectele și grilele de evaluare se desigilează în prezența comisiei de examinare, după elaborarea lucrărilor și după depunerea acestora la comisia de examinare. Respectarea acestor prevederi se dovedește prin menționarea lor pe plicuri și prin semnăturile membrilor comisiei de examinare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 31. — Remunerarea membrilor comisiei centrale și ai comisiilor de examinare, cheltuielile de transport, cazare și diurnă, în condițiile legii, se suportă de Corp din sumele încasate drept taxă de participare la examenul de admitere.

Art. 32. — Examenul de admitere pentru accesul la profesia de expert contabil sau de contabil autorizat este nul de drept, dacă este organizat în alte condiții decât cele prevăzute în prezentul regulament.

Art. 33. — Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezentul regulament.

ANEXA Nr. 1
la regulamentCORPUL EXPERTILOR CONTABILI
ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI
DIN ROMÂNIAFilia
.....**CERERE DE ÎNSCRIERE**Subsemnatul(a), născut(ă) la data de/...../.....
în localitatea, județul, domiciliat(ă) în localitatea
....., str. nr., județul,
telefon: acasă serviciu, posesor(posesoare) al(a) buletinului/cărții
de identitate seria nr., codul numeric personal

— absolvent(ă) al

 Facultății
Specializarea Liceului
Școlii tehnice— cu o vechime în muncă de ani, angajat(ă) al Societății Comerciale
..... membră C.E.C.C.A.R. nemembră C.E.C.C.A.R.,

solicit înscrierea la examenul de admitere în vederea obținerii calității de:

 expert contabil contabil autorizat cu studii medii/cu studii superioare,care se organizează în perioada
la Centrul Universitar

Declar pe propria răspundere că datele menționate mai sus corespund realității, că nu am suferit nici o condamnare penală și că nici nu sunt implicat în calitate de inculpat în vreun proces cu caracter penal.

Înscrierea de date nereale atrage pierderea examenului de admitere, anularea certificatului de promovare a examenului de admitere în vederea atribuirii calității de expert contabil/contabil autorizat, radierea din Tabloul Corpului și răspunderea penală, după caz.

Semnătura,

.....

Data/...../.....

ANEXA Nr. 2
la regulament**CURRICULUM VITAE**

- Numele.....
- Prenumele.....
- Domiciliat/ă:
- Studii:.....
- liceul
- facultatea.....
- specialitatea.....
- Profesia.....
- Locul de muncă.....
- Funcția ocupată.....
- Perioada:.....
- Activitatea științifică:.....
- Cursuri de perfecționare absolvite:.....
- Limbi străine cunoscute:.....

Semnătura,

.....

Data/...../.....

CORPUL EXPERTILOR CONTABILI
ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI
DIN ROMÂNIA

**CERTIFICAT DE PROMOVARE
A EXAMENULUI DE ADMITERE ÎN VEDEREA
ATRIBUIRII CALITĂȚII DE EXPERT CONTABIL/CONTABIL
AUTORIZAT CU STUDII SUPERIOARE/CU STUDII MEDII**

Seria Nr.

Numele și prenumele (cu inițiala tatălui) titularului

Locul și data nașterii: comuna, județul

Codul numeric personal:

Domiciliul stabil al titularului: județul (municipiul București – sectorul), str. nr., blocul, etajul, apartamentul

Numele și prenumele președintelui comisiei de examinare

Numele și prenumele secretarului comisiei de examinare

Centrul și sesiunea la care titularul a susținut examenul și a fost declarat admis

Prezentul certificat atestă promovarea examenului de admitere în vederea atribuirii calității de și dă numai dreptul de înscriere a titularului pentru efectuarea stagiului de practică.

Centrul ziua luna anul

Eliberat la data: ziua luna anul

Președintele
comisiei de examinare,

Secretarul
comisiei de examinare,

L.S.

MATCĂ

CORPUL EXPERTILOR CONTABILI
ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI
DIN ROMÂNIA

**CERTIFICAT DE PROMOVARE
A EXAMENULUI DE ADMITERE ÎN VEDEREA
ATRIBUIRII CALITĂȚII DE EXPERT CONTABIL/CONTABIL
AUTORIZAT CU STUDII SUPERIOARE/CU STUDII MEDII**

Seria Nr.

Numele și prenumele (cu inițiala tatălui) titularului

Locul și data nașterii: comuna, județul

Codul numeric personal:

Domiciliul stabil al titularului: județul (municipiul București – sectorul), str. nr., blocul, etajul, apartamentul

Numele și prenumele președintelui comisiei de examinare

Numele și prenumele secretarului comisiei de examinare

Centrul și sesiunea la care titularul a susținut examenul și a fost declarat admis

Prezentul certificat atestă promovarea examenului de admitere în vederea atribuirii calității de și dă numai dreptul de înscriere a titularului pentru efectuarea stagiului de practică.

Centrul ziua luna anul

Eliberat la data: ziua luna anul

Președintele
comisiei de examinare,

Secretarul
comisiei de examinare,

L.S.

ORIGINAL

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro